

برده نقرای

بنیان‌گذار «نت‌پک» رئیس هیات‌داوران جشنواره فیلم‌های علمی

مادر سینمای آسیا به‌اهواز می‌آید

● **شرق:** رییس و اعضای هیات‌داوران نخستین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های علمی اهواز معرفی شدند. ریاست هیات‌داوران این جشنواره را آرونا واسودوف برعهده دارد که بنیانگذار و رییس نت‌پک (شبکه ارتقای سینمای آسیا) است. از واسودوف به‌خاطر تلاشی که برای

معرفی سینمای آسیا در سطح جهان داشته، به‌عنوان مادر سینمای آسیا در محافل علمی و سینمایی جهان نام برده می‌شود. هشت‌چهره شاخص سینمایی و علمی ایرانی و خارجی هم اعضای هیات‌داوران این جشنواره را در کنار واسودوف تشکیل می‌دهند. جراردو اوخدا- کاستاندا (مکزیک)، مدرس دانشگاه و دبیر انجمن فیلم و تصویر علمی اسپانیا و نماینده جشنواره فیلم‌های علمی مادرید، محمدعلی باشه‌آهنگر (ایران)، کارگردان سینما، خانم آساکو فوجیوکا (ژاپن)، مدیر جشنواره فیلم‌های مستند یاماگاتا، مهوش شیخ‌الاسلامی (ایران)، کارگردان سینمای مستند، خانم ایرینا بلخ (روسیه)، مدیر برنامه‌ریزی جشنواره فیلم‌های علمی مسکو، رشید بن‌داود (مراکش)، مدیر جشنواره فیلم‌های علمی مراکش، محمد شها (ایران)، مدرس دانشگاه، نویسنده و مترجم، ۴۰عنوان فیلم خارجی و ۴۰عنوان فیلم ایرانی را در هفت‌بخش ازبایی و برگزیدگان جشنواره را معرفی می‌کنند. بخش‌های مختلف جشنواره فیلم‌های علمی هرکدام به نام یکی از چهره‌های سرشناس علم و ادبیات ایران نام‌گذاری شده است و جوایز سه، چهار و پنج‌هزاردلاری به برگزیدگان اهدا خواهد شد. بخش‌های مختلف جشنواره و جوایز آن عبارتند از: جایزه عمر خیام بهترین فیلم در بخش فناوری، تحقیق، نجوم، فضا، آینده، فیزیک، شیمی و ریاضیات، به‌همراه سه‌هزاردلار جایزه نقدی، جایزه این‌سینای بهترین فیلم در بخش طب، دارو، تغذیه، بهداشت و عمر، به‌همراه سه‌هزاردلار جایزه نقدی. جایزه جابرین‌حیان بهترین فیلم در بخش محیط‌زیست، حیات‌وحش، جانورشناسی، طبیعت و اکتشاف، به‌همراه سه‌هزاردلار. جایزه شیخ بهایی بهترین فیلم در بخش انرژی، صنعت، کشاورزی و آب، به‌همراه سه‌هزاردلار. جایزه ابوریحان بیرونی بهترین فیلم در بخش تاریخ- تاریخ علم، معماری، شهرسازی، زمین‌شناسی، زیست‌شناسی و باستان‌شناسی، به‌همراه سه‌هزاردلار. جایزه ملاصدرا۱ بهترین فیلم در بخش فرهنگ، هنر، انسان‌شناسی، قوم‌شناسی، زبان‌شناسی، فلسفه و ادبیات، به‌همراه سه‌هزاردلار. جایزه میرداماد بهترین فیلم در بخش جامعه، شرح‌حال، علوم‌تربیتی و شیوه زندگی، به‌همراه سه‌هزاردلار. جایزه ابونصر فارابی بهترین تحقیق و فیلمنامه در تمام بخش‌ها به‌همراه سه‌هزاردلار. جایزه خواجه‌نصیرالدین توسی بهترین دستاورد فنی در تمام بخش‌ها به‌همراه سه‌هزاردلار. جایزه زکریای رازی بهترین تدوین در تمام بخش‌ها به‌همراه سه‌هزاردلار. جایزه غیاث‌الدین جمشیدکاشانی بهترین فیلمبرداری در تمام بخش‌ها به‌همراه چهارهزاردلار. جایزه خوارزمی بهترین کارگردانی در تمام بخش‌ها به‌همراه چهارهزاردلار. جایزه مولانی بهترین فیلم جشنواره در میان تمامی بخش‌ها به‌همراه پنج‌هزاردلار جایزه نقدی، نخستین جشنواره بین‌المللی فیلم‌های علمی اهواز از تاریخ سوم‌تا هشتم‌اسفند، در ۱۲سالن سینمایی سطح شهر و دانشگاه شهید چمران اهواز برگزار خواهد شد. دو سینمای نفت آبادان و دانشکده علوم و فنون خرمشهر نیز میزبان فیلم‌های این جشنواره هستند.

شهرام شاه‌حسین‌پور

بهنام‌شیریانی: در ابتدا «امید»، در میانه، «تردید» در انتها، «یأس». سال ۹۳ برای بسیاری از سینماگران تداعی‌کننده این سه‌وضعیت بود. فیلم‌های زیادی از اکران بازماندند؛ آنهایی هم که پروانه نمایش داشتند با رنگ اکران ندیدند (عصبانی نیستم و قصه‌ها) یا نمایششان دولت مستعجل بود (خانه‌پدری). ادامه ممیزی‌ها و دخالت برخی افراد غیرمرتبط در امور سینما، مصداق «در هر همان پاشنه می‌چرخد» بود. آنچه اما طی هفته‌های اخیر قدری به نگرانی‌ها افزوده، به‌واقعیت‌پیوستن آرزوی سال۹۲ ایوبی، رییس سازمان سینمایی بود. سال پیش گفته بود: «درصد اندکی از مردم دغدغه‌های اجتماعی دارند و درصد باز هم کمتری دلمشغولی‌های روشنفکری و باز هم درصد پایین‌تر و ناچیزی مساله سیاسی دارند. سینمای ایران باید به‌سراغ موضوعاتی برود که بیشتر از اینها دغدغه و علاقه مردم است.» یک‌سال پس از این اظهارات، ایوبی با اشاره به فیلم‌های جشنواره سی‌وسوم فجر گفت: «اکثر فیلم‌ها را تماشا کرده‌ام. بیشتر فیلمسازها دغدغه فرهنگ و سبک زندگی ایرانی را دارند. مردم فیلم‌هایی را که مفاهیم اجتماعی را به‌خوبی بیان می‌کنند دوست دارند. درواقع مردم فیلم‌های خوش‌ساخت و دارای قصه را دوست دارند.» این صحبت‌ها یادآور نکاتی است که در سال‌های گذشته در «دفترچه سیاست‌گذاری سالانه معاونت سینمایی» بر آن تاکید می‌شد و اینکه سینماگر باید مطابق با «تجویز» مدیران فیلم بسازد. فیلم‌های برگزیده جشنواره فجر اغلب واجد ویژگی‌های موردنظر رییس سازمان سینمایی بودند و همین‌جا زنگ خطر به صدا درمی‌آید: «آیا فیلمساز باید طبق خواسته مدیران فیلم بسازد؟ در چنین حالتی آینده سینمای ایران به چه سمت‌وسویی می‌رود؟»

معصومی: عادت‌کرده‌ایم

«خرس» ساخته خسرو معصومی از جمله فیلم‌های پرسرودای دولت قبل بود؛ فیلمی توفیقی که مشکلاتش در دولت کنونی هم ادامه‌دار شده و مشخص نیست آیا رنگ پرده را خواهد دید یا نه؟ از سوی دیگر فیلم دیگر خسرو معصومی؛ «تابو» نیز از حضور در رقابت جشنواره سی‌وسوم فیلم فجر بازماند و گفته می‌شود ممیزی دلیل ردیفافتن فیلم به جشنواره است. معصومی در پاسخ به این پرسش که آینده فیلمسازی او با توجه به اتفاقات چندماه گذشته چگونه خواهد بود به «شرق» می‌گوید: «کاری که مدیران فرهنگی دولت کنونی انجام می‌دهند برایم اهمیت ندارد و اساسا جشنواره برایم اهمیتی ندارد. متأسفانه تنگ‌نظری در جامعه هنری ما بی‌داد می‌کند. شاید اولین‌بار که متوجه شدم فیلم «تابو» در جشنواره

خسرو معصومی

حضور ندارد، کمی ناراحت شدم اما بعد فراموش کردم. قطعاً اهمیت این اتفاق و دلخوری من در وهله اول برای عوامل فیلمم است که با انگیزه و امید در فیلم‌کار کرده‌اند و دوست داشتم برای آنها اتفاقات خوبی رخ ب‌دهد و قطعاً برای خودم اهمیتی نداشت و قطعاً برای من که ۱۲فیلم سینمایی در این سینما کار کرده‌ام این جنبه از رفتارهای مدیران فرهنگی ناامیدکننده است. متأسفانه در طول این سال‌ها به این رفتارها عادت کرده‌ایم و همچنان فیلم می‌سازیم و زندگی می‌کنیم. معتقدم در مورد فیلم آخرم «تابو» حق‌کشی شد و از این جهت متأسف شدم. معتقدم جلیو مسر هنرمند را کسی نمی‌تواند سد کند و هرزمان که شرایط مساعد باشد، کار می‌کنم.»

امیر یوسفی: دونده‌استقامتیم

محسن امیریوسفی، دیگر کارگردان کشورمان که او هم با مشکلات بسیاری در دولت قبل و دولت فعلی مواجه شد در گفت‌وگو با «شرق» درباره شرایط فعلی سینما می‌گوید: «چندوقت پیش یکی از دوستانم گفت: میدونی وجه اشتراک دولت آقایان خاتمی، احمدی‌نژاد و روحانی چیه؟ اینه که هر سه‌فیلم‌های تو را توقیف کردند! این شوخی مثل فیلم‌هایم، هم خنده‌داره و هم غم‌انگیز و تلخ. فیلم «خواب تلخ» در زمان آقای خاتمی و «آتشکار» در دوران آقای احمدی‌نژاد پروانه ساخت گرفتند ولی سال‌ها مشکل نمایش پیدا کردند. «آشغال‌های دوست‌داشتنی» که در دولت قبل و بعد از یک‌سال‌ونیم بازنویسی فیلمنامه، مجوز ساخت گرفته بود، در همان دولت تولید و توسط مدیران بازنینی شد در دولت کنونی هم ادامه‌دار شده و مشخص نیست آیا رنگ پرده را خواهد دید یا نه؟ از سوی دیگر فیلم دیگر خسرو معصومی؛ «تابو» نیز از حضور در رقابت جشنواره سی‌وسوم فیلم فجر بازماند و گفته می‌شود ممیزی دلیل ردیفافتن فیلم به جشنواره است. معصومی در پاسخ به این پرسش که آینده فیلمسازی او با توجه به اتفاقات چندماه گذشته چگونه خواهد بود به «شرق» می‌گوید: «کاری که مدیران فرهنگی دولت کنونی انجام می‌دهند برایم اهمیت ندارد و اساسا جشنواره برایم اهمیتی ندارد. متأسفانه تنگ‌نظری در جامعه هنری ما بی‌داد می‌کند. شاید اولین‌بار که متوجه شدم فیلم «تابو» در جشنواره

هنر

بازتعریف «امید» از نگاه سینماگران

دونده‌دواستقامت هستیم

سازمان سینمایی هرروز بیشتر از روز گذشته می‌شود. ما سینماگران همگی سوار یک‌قایق هستیم و قرار نیست کسی این قایق را سوراخ کند ولی اگر در گوشه‌ای از این قایق ظلمی می‌شود، قرار نیست تا ابد تحمل شود». او در خصوص اینکه در آینده چه رویکردی را در روند کارش در پیش خواهد گرفت، اضافه می‌کند: «من متعلق به سینمایی هستم که همیشه شان و جایگاه خاصی داشت اما طی ۱۰سال گذشته حتی نامش هم مصادره شده و منزلتش را از دست داده است. سینمای مستقل، تعریف خاص خود را دارد ولی متأسفانه در این سال‌ها کسانی که خارج از این محدوده کار می‌کنند، بیشتر مدعی آن هستند؛ یک‌فیلمساز مستقل، دونده سرعت نیست دونده استقامت است و باید با تعامل و صبوری نگاه خاص خودش را در سینما حفظ کند، ولی با شرایطی که طی این مدت بر سینما گذشته، امیدها تا حد زیادی نقش بر آب شده است اما خوشبختانه جنس امیدی که در سینمای ایران خصوصاً سینمای مستقل وجود دارد، امیدی نیست که وابسته به دولت و شرایط خاصی باشد». امیر یوسفی در ادامه می‌گوید: «باعث تأسف است دولتی که امید و تدبیر را سرلوحه کارش قرار داده، گروهی از سینماگانش از نظر امنیت شغلی و روحی شرایط بدی را سیری می‌کنند. البته بگذریم از گروهی که ظاهراً حاشان خوب شده و امیدوار همیشه هم در سایه دولت و دیگران خوب‌خوش باشند.» او ادامه می‌دهد: «خوشبختانه سینماگران مستقل با این شرایط و بی‌هیچ کمکی باز به کارشان ادامه می‌دهند و موجودیت خود را حفظ می‌کنند، ولی باعث تأسف است که دولت امید و تدبیر نتوانست حتی ذره‌ای امید و احترام برای آنها به وجود بیاورد. البته مثبت‌ترین اتفاق این دوره تشکیل گروه هنر و تجربه بود که با اینکه انتقاداتی به‌نحوه اجرایی آن وارد است، اما من همواره مدافع این گروه سینمایی بوده و هستم. در صورت تداوم کار این گروه سینمایی و داشتن خط‌مشی مستقل از بخش سینمای تجاری و سینمای سفارشی، می‌تواند به ارتقای سطح سینمای ایران و پرورش مخاطب کمک کند.»

الوند: چارهای نیست

سیروس الوند از دیگر سینماگرانی است که می‌گوید خیلی هم انتظار تغییرات عجیب‌وغریب در حوزه سینما نداشت‌ه و بهتر است که واقع‌بین بود. او می‌گوید: «من هم مثل سایر سینماگران، کار می‌کنم و ادامه می‌دهم و چاره‌ای جز این نیست قطعاً بدترین اتفاقی که برای سینماگران رخ داده، روبه‌روشدن آنها با مشکلات اقتصادی است که در کارشان نمود پیدا می‌کند و چه‌بسا مانع ادامه کارشان شود. این شرایط تنها به سینما نیز خلاصه نمی‌شود همچنان‌که در تلویزیون یا حتی در جامعه نیز مشکلات اقتصادی فراوان است. اما معتقدم باید این مسیر را ادامه داد و کار کرد.»

شاه‌حسینی: چشم‌انداز روشنی نمی‌بینم

شهرام شاه‌حسینی که در جشنواره فجر سی‌وسوم با فیلم سینمایی «خانه دختر» حضور پیدا کرده بود، درباره شرایط سینما در سال۹۳، می‌گوید: «حقیقت این است که من هم مثل بسیاری از سینماگران به آینده سینما در دولت جدید خوشبین بودم؛ به‌خصوص که در چهارسال گذشته فیلمی ناساختن نه به این دلیل که نتوانستیم، بلکه به این دلیل که فضا به‌گونه‌ای بود که تنها برخی افراد خاص می‌توانستند، فیلم بسازند و قطعاً لایه‌هایی باید وجود داشته باشد.» او ادامه می‌دهد: «سال گذشته قبل از روی‌کارآمدن دولت جدید، برای گرفتن پروانه ساخت فیلم «خانه‌دختر» اقدام کردم و آن را رد کردند و خواستند با مشورت شخصی از شورای پروانه ساخت، فیلمنامه تغییراتی داشته باشد که چون من و فیلمنامه‌نویس کار آن فرد را شایسته اظهارنظر درباره کار نمی‌دانستیم، این اتفاق نیفتاد و منتظر دولت جدید ماندیم و بدون هیچ اصلاحیه‌ای فیلم ساخته شد و قبل از جشنواره پروانه ساخت گرفت، اما در کمال ناباوری داوری نشد». شاه‌حسینی می‌افزاید: «ماجرای ساخت فیلمم را تقصیم تا به اینجا برسم که اساساً دولت فعلی با دولت قبل به لحاظ سیاست‌گذاری‌های فرهنگی تغییری نکرده است. مدام آمار و ارقام ارایه و رسیدگی به امور فرهنگی به کسانی سپرده شده است که انکار سینما را بیشتر و بهتر از اهالی سینما می‌شناسند و این اتفاق بدی است.» او درباره آینده خود در سینمای ایران اضافه می‌کند: «برای سینما طی سال‌های آینده چشم‌انداز روشنی نمی‌بینم، این حرف به معنی تارک‌بدن نیست اساساً چیزی نمی‌بینم. شاید بهترین راه این بود که ابتدا مردم را با سینما آشتی دهیم و بعد به سایر مسایل سینما رسیدگی کنیم که این اتفاق هم نیفتاد.»

سن، در سانس اول وارد سالن کنسرت شدند و وقفه‌ای چنددقیقه‌ای در اجرای کنسرت ایجاد کردند. درپی این جریان محمد قطبی، مدیرکل ارشاد اصفهان با انتشار بیانیه‌ای نسبت به این اقدام اعتراض کرده است. او در ابتدای این متن با بیان اینکه از دور بانگی شنیدند، نفس‌زنان دودندند، چیزی ندیدند، خجالت کشیدند، گفته است: «کاش این مدعیان در مقابل مداحی پاپ ذاکر و ذاکرها صف می‌کشیدند و از اینکه ذائقه بچه مذهبی‌های عاشق امام‌حسین علیه‌السلام آلوده به موسیقی پاپ شود مانع می‌شدند. کاش اجازه نمی‌دادند ریتم شور برآوردی را به جرای تذکر ضرب پنجپیسور و سه‌ضرب حاج‌صادق بگذارند.» قطبی در ادامه بیانیه عنوان کرده است: «آنان‌که اعتراض دارند یا قانون را نمی‌شناسند یا خود را بالاتر از قانون می‌پندارند. ما معتقدیم قانون در نظام مقدس جمهوری اسلامی ایران برخاسته از شرع و منطق بر احکام شرعی است و حتی اگر جایی هم کسی تشخیص متفاوت داشته باشد، نمی‌بایست در مقابل قانون بایستد و با اردوکشی و یاریگیری و تحریک چند جوان ترم اولی روی نیمکت بایستد تا قدش بلند شود.»

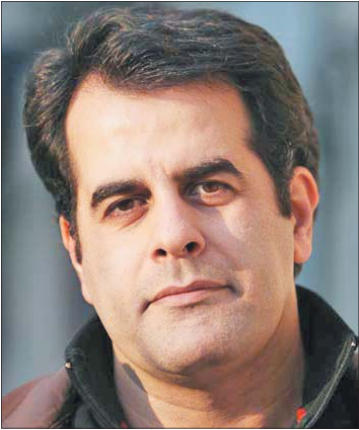
تهدید‌ها در جشنواره موسیقی فجر

دامنه تهدید مخالفان حضور زنان روی سن به سی‌امین جشنواره موسیقی فجر هم کشیده شد. پری ملکی یکی از موسیقیدان‌های شناخته‌شده زن که قرار بود ۲۴ بهمن به همراه گروه «خنیا» در ایوان شمس، همخوانی کند، برای پیش‌نیامدن حواشی در جشنواره از رفتن روی صحنه امتناع کرد. منصور ملکی، همسر پری ملکی در شرح این مورد به شرق گفت: «به دنبال حواشی که برسر همخوانی یا تک‌خوانی آلبوم «تورا ای کهن بوم‌وبر دوست دارم» پیش آمد دست‌اندرکاران موسیقی نگران بودند و مسوولان جشنواره تهدید شده بودند که همخوان زن در جشنواره حضور نداشته باشد. این درحالی بود که جدول جشنواره منتشر و اطلاع‌رسانی شده بود.»

او ادامه داد: «خانم ملکی علاوه‌بر اجرا در تالار شمس، قرار بود ۲۵بهمن هم اجرایی در کرج داشته باشد که یکی از مسوولان جشنواره در تماس با او این موضوع را بیان کرد که در صورت موافقت پری‌ملکی، همخوان زن در کنسرت حضور نداشته باشد و او هم با‌توجه به برهم خوردن نظم احتمالی جشنواره، پیشنهاد را پذیرفت.» پیوز ارجمند نیز در توضیح این موضوع به ایسا گفت: «با مشورتی که در شب اجرا داشتیم، با گروه به توافق رسیدیم که اجرا اینگونه روی صحنه برود.»

سیروس الوند

محسن امیریوسفی

چهره روز

«پولانسکی» باز به دادگاه می‌رود

● **شرق:** جلسه رسیدگی به پرونده رومن پولانسکی، کارگردان لهستانی / فرانسوی، هفته آینده در کراکوف در جنوب لهستان برگزار می‌شود. به گزارش

رویترز، در این جلسه دادرسی، تقاضای مقامات قضایی ایالات‌متحده درمورد استرداد رومن پولانسکی به این کشور در ارتباط با محکومیت او در پرونده اتهام ارتباط غیرقانونی با دختری ۱۳ساله در سال ۱۹۷۷، بررسی می‌شود. یکی از سخنگویان دادگاهی در کراکوف در جنوب لهستان گفت جلسه دادرسی ۲۵فوریه (ششم‌اسفند) برگزار می‌شود. این کارگردان متولد لهستان که در فرانسه زندگی می‌کند در جلسه شرکت خواهد کرد. بان اولشفسکی، وکیل او روز سه‌شنبه در این باره گفت: آقای رومن پولانسکی از قبل در جریان برگزاری جلسه دادرسی قرار گرفته‌اند و در دادگاه حاضر خواهند شد. برابر با قوانین قضایی لهستان اگر دادگاه در تایید درخواست استرداد حکم صادر کند، وزیر دادگستری درمورد موافقت با مخالفت با آن تصمیم می‌گیرد. پولانسکی در ۱۹۹۷ به‌خاطر ارتباط غیرقانونی با دختری ۱۳ساله در یک عکاسی مدلینگ که با مشروبات الکلی و موادمخدر همراه بود، مجرم شناخته شد. او در قالب بخشی از معامله اتهام ۴۲روز را در زندان گذراند، اما سال بعد، پیش از کامل‌شدن پرونده، از آمریکا گریخت، برای اینکه فکر می‌کرد قاضی دادگاه او را سال‌ها به زندان محکوم می‌کند. او دیگر هیچ‌گاه به لس‌آنجلس بازنگشت. پولانسکی از آن زمان در پاریس زندگی می‌کند و تابعیت فرانسوی دارد. او سال ۲۰۰۲ برای کارگردانی «بیانیست» برنده اولین و تنها جایزه اسکار خود شد، اما هریسون فورده به‌جای او جایزه را گرفت. پولانسکی در سال ۲۰۰۹ در حالی که قرار بود جایزه افتخاری جشنواره فیلم زوریخ در سوئیس را دریافت کند، به درخواست وزارت دادگستری ایالات‌متحده در فرودگاه این شهر بازداشت شد تا پس از استرداد به آمریکا محاکمه شود. او پس از بازداشت، حدود دوماه را در زندان گذراند و سپس بیش از شش‌ماه در کلیه شیک خود در تفریح‌گاه کوهستانی گشتاد، در حبس خانگی بود تا مقامات سوئیس درمورد استرداد او به آمریکا تصمیم بگیرند. پولانسکی در نهایت به‌دنبال مخالفت دولت سوئیس با استرداد او، آزاد شد. پولانسکی که اکنون ۸۱ساله است، از نگاه بسیاری از لهستانی‌ها یکی از بزرگ‌ترین چهره‌های فرهنگی درقیدحات این کشور است. او اکتیر پیش برای شرکت در مراسم افتتاح یک موزه یادبود در ورشو که به هزارسال تاریخ زندگی یهودیان لهستان اختصاص دارد، به این کشور سفر کرد. پولانسکی بعداً به کراکوف رفت؛ شهری که در آغاز جنگ جهانی دوم همراه خانواده‌اش در آن زندگی می‌کرد. همان‌زمان مقامات قضایی لهستان به درخواست همتایان آمریکایی خود از او بازجویی کردند و سخنگوی دادبانان دادستانی کراکوف اعلام کرد او برای تحقیقات بیشتر در دسترس خواهد بود. مشخص نیست پولانسکی درحال‌حاضر در لهستان است یا نه.

زیر آسمان فیر وزم‌ای

فراخوان جشنواره فیلم «نهایل»

● **شرق:** دوازدهمین جشنواره فیلم کوتاه دانشجویی «نهایل» فراخوان داد. جشنواره نهایل که همه‌ساله به همت دانشجویان دانشکده سینما – تئاتر دانشگاه هنر برگزار می‌شود، در این دوره نیز طبق سنت پیشین با تلاش دانشجویان سال‌دومی سینما پذیرای آثار دانشجویان سراسر کشور خواهد بود. این جشنواره در دو بخش اصلی «فیلم کوتاه» و «پوستر و عکس» برگزار می‌شود و طبق آیین‌نامه مصوب، فراخوان آن به شرح زیر است: کلیه شرکت‌کنندگان در تمامی بخش‌های جشنواره می‌بایست در نیم‌سال دوم تحصیلی ۹۳-۹۴ دانشجو باشند و این امر مستلزم ارائه گواهی اشتغال به تحصیل معتبر از دانشگاه مربوطه می‌باشد، متقاضیان می‌بایست جهت کسب اطلاعات تکمیلی در مورد جزئیات آیین‌نامه و ثبت‌نام به سایت -na-halfestival.art.ac.ir مراجعه نمایند. آخرین مهلت ارسال آثار یکم اردیبهشت۱۳۹۴ می‌باشد و به‌هیچ‌عنوان تمدید نخواهد شد.

«سیساکو» رییس هیات‌داوران سینه‌فونداسیون «کن»

● **شرق:** مسوولان برگزاری شصت‌وهشتمین دوره جشنواره فیلم کن «عبدالرحمن سیساکو»، کارگردان اهل موریانی را به‌عنوان رییس هیات‌داوران بخش فیلم کوتاه و سینه‌فونداسیون این رویداد سینمایی در سال۲۰۱۵ معرفی کردند. «سیساکو» سال گذشته با فیلم «تیمبوکتو» نامزد نخل طلا بود و در نهایت جایزه کلیسای جهانی کن را از آن خود کرد و امسال نیز با همین فیلم به جمع نامزدهای نهایی بهترین فیلم خارجی شصتاودهشتمین دوره جوایز سینمایی اسکار راه یافته است. شصت‌وهشتمین جشنواره فیلم کن از تاریخ ۱۳ تا ۲۴می در جنوب فرانسه برگزار می‌شود.